

Stipendieberättelse

Jag reste den 28 september 2009 till Liberia för att under en vecka undersöka hur, eller om, president Ellen Johnson-Sirleafs tid som president har påverkat kvinnornas situation i landet.

Under dessa dagar träffade jag och intervjuade jag bland annat följande personer:

- Ellen Margrethe Løj, chef för FN-styrkan UNMIL
- Massa Washington, kommissionär vid sanningskommissionen
- Vaiba Flomo och Leymah Gbowee, från kvinnliga massrörelsen för fred
- Asatu Bah-Kenneth, före detta vice rikspolischef
- Deweh Gray, ordförande Afell (Association of Female Lawyers of Liberia)
- Carole Doucet, Senior Gender Advisor, UNMIL

Jag träffade även president Ellen Johnson-Sirleaf vid ett kort möte.

Mitt intryck är att Ellen Johnson-Sirleaf betyder oerhört mycket för kvinnorna i Liberia – inte minst som symbol, som förebild. Genom sitt presidentskap utmanar hon den manliga makten, hon har flera kvinnor i sin regering och har gett flera kvinnor höga utnämningar. Men framför allt visar hon att det går att bryta männens maktmonopol.

Som en sammanfattning skulle jag vilja framhålla ett citat som UNMIL-chefen Margrethe Løj sa under intervjun: ”skillnaden mellan Liberia och andra länder är att här behöver man inte börja med att förklara vikten av att kvinnor deltar i fredsprocessen och utvecklingsarbetet. Här finns en handlingsplan för FN-resolutionen 1325 (om kvinnor i krig och konflikt). Här vet de vikten av kvinnors deltagande, nu handlar det om att gå från retorik till handling. Det är den stora utmaningen.”

Med andra ord. Många av de kvinnor jag träffade i Liberia pekade på att förändringar skett, och att förändringens tid var nu. Att ha en kvinna som president har lyft fram genderfrågor till en helt annan nivå än tidigare, men samtidigt räcker det inte med att ha *en* kvinnlig förebild. De kvinnor jag mötte var väl medvetna om att de själva måste jobba hårt för att frågor om jämställdhet och kvinnors rättigheter inte faller bort från den politiska agendan. Och de måste skapa fler förebilder, bättre lagar och ett mer jämställt samhälle åt den yngre generationen.

Görrel Espelund